
[2012-20-RE](#)

CAUSA 2012-20-RE

Aute del Tribunal Constitucional del 6-5-2013 relatiu al recurs de súplica sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2012-20-RE

Número de registre 454-2012. Recurs d'empara

Aute del 6 de maig del 2013

BOPA núm. 23, del 22 de maig del 2013

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 22 de febrer del 2013, per la representació processal del Sr. Esteve Dolsa Pallé, mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 5 de febrer del 2013 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2012-20-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 36.2, 37.2, 38 i 94;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 5 de febrer del 2013;

Escollat l'informe de la magistrada ponent, Sra. Laurence Burgorgue-Larsen;

Antecedent únic

El 22 de febrer del 2013, la representació processal del Sr. Esteve Dolsa Pallé va formular un recurs de súplica en què manifesta que discrepa de la conclusió assolida pel Tribunal Constitucional en relació amb el no esgotament de les vies judicials ordinàries prèvies.

En primer lloc, considera que el paràgraf 1r de l'article 18 bis de la Llei de modificació de la Llei transitòria de procediments judicials tracta de les vulneracions ocorregudes dins d'un procediment, no d'aquelles en què ja s'ha acabat el procediment. Per consegüent, aquesta part va esgotar totes les vies jurisdiccionals per impugnar la resolució del Tribunal Superior de Justícia dins del procediment.

En segon lloc, el paràgraf 3r de l'article esmentat estableix la presentació del recurs de nul·litat d'actuacions davant d'una sentència, sempre i quan la vulneració al·legada no s'hagi pogut denunciar abans. Ara bé, aquesta part ha denunciat abans aquesta vulneració.

D'això se'n deriva, que la resolució del Tribunal Constitucional tanca la possibilitat de recórrer en empara en aquest moment i també tanca la possibilitat de recórrer en empara una vegada s'hagi pronunciat la sentència.

Aquesta part afegeix que la noció "dins del procediment" continguda en l'apartat 1r de l'article 18 bis esmentat es correspon amb aquella que es conté en l'article 94 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional que disposa "en el decurs de o amb motiu de". L'objectiu d'aquests articles és poder subsanar les vulneracions de l'article 10 de la Constitució produïdes "dins i en el decurs" dels procediments judicials sense haver d'esperar que s'hagi acabat el procés amb la resolució del fons, amb la qual cosa no solament es poden evitar retroaccions, sinó que s'eviten fets consumats contraris a la recta administració de la justícia.

Per acabar, demana que es reconsideri la decisió de la inadmissió a tràmit del seu recurs d'empara.

Fonament jurídic únic

De manera constant, aquest Tribunal Constitucional recorda que el recurs de súplica no té per objecte permetre jutjar de nou una causa, sinó, si s'escau, atraure l'atenció sobre elements de fet o de dret, dels quals no s'havia pogut tenir coneixement abans de pronunciar-se sobre l'empara plantejada.

Aquest recurs de súplica impugna el fonament jurídic únic desenvolupat per aquest Tribunal Constitucional en l'aute del 5 de febrer del 2013. Per tal de concloure a la inadmissibilitat a tràmit del recurs d'empara 2012-20-RE, aquest Tribunal es va fonamentar en les disposicions de l'article 94.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional relatives a l'exigència de l'esgotament previ de les vies de recurs ordinàries. En aquest sentit, el recurs de súplica s'articula, efectivament, en un element nou, aquell de la interpretació que s'ha de donar a aquesta norma de l'esgotament previ de les vies de recurs ordinàries.

La qüestió rau en saber si aquest element nou és pertinent fins al punt de modificar la postura del Tribunal Constitucional. El recurs de súplica del recurrent es fonamenta en una interpretació combinada de les disposicions de l'article 18 bis 1 de la Llei de modificació de la Llei transitòria de procediments judicials (d'ara endavant LTPJ) i de l'article 94.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional (d'ara endavant LQTC). La representació processal del recurrent situa en el context legislatiu de l'any 1999, les modificacions efectuades en aquestes dues Lleis. Considera que les modificacions efectuades tenien un mateix objectiu: "subsanan les vulneracions a l'article 10 produïdes **dins i en el decurs** dels procediments judicials sense haver d'esperar a que s'hagi acabat el procés amb una resolució al fons."

A partir d'aquest punt, la representació processal del recurrent presenta una argumentació que consisteix en conjuminar els apartats 1r i 3r de l'article 18 bis esmentat. Considera que si no hagués impugnat la decisió del Tribunal Superior de Justícia sobre la base de l'apartat 1r d'aquest article –és a dir, en el marc d'un procés i abans de qualsevol decisió sobre el fons-, no hagués pogut fer-ho posteriorment sobre la base de l'apartat 3r. Efectivament, segons el parer del recurrent, l'incident de nul·litat d'actuacions establert a l'apartat 3r estableix una condició que no hauria pogut acomplir, ja que disposa que aquest recurs només és vàlid "sempre que no hagi pogut denunciar aquesta

---

vulneració anteriorment”. Ara bé, en la mesura en què ha utilitzat les possibilitats donades per l’apartat 1r –és a dir, denunciar la vulneració suposada anteriorment a la decisió sobre el fons- no hauria pogut activar l’incident de nul·litat d’actuacions previst a l’article 18 bis 3. D’això en dedueix, que ha esgotat efectivament totes les vies de recurs, no només obrint la possibilitat donada per l’apartat 1r de l’article 18 bis de la LTPJ de presentar un incident de nul·litat d’actuacions contra la decisió del Tribunal Superior de Justícia abans del pronunciament de la sentència final sinó també acomplint, després, l’obligació establerta a l’article 94.2 de la LQTC.

Aquesta argumentació aporta una interpretació combinada particular de les disposicions en joc que mereix atraure la nostra atenció.

En la seva jurisprudència constant, aquest Tribunal ha interpretat sistemàticament les disposicions de l’article 94.2 de la LQTC com establint una exigència de l’esgotament de les vies de recurs ordinàries de tal manera que fos els fons del litigi aquell que havia d’haver estat jutjat per les jurisdiccions ordinàries. Aquest Tribunal no veu cap motiu pel qual s’hagi d’allunyar d’aquesta línia jurisprudencial. Efectivament, convé destacar el caràcter excepcional i subsidiari del recurs d’empara remarcat tant per l’exposició de motius de la LQTC, com per l’article 86 d’aquesta mateixa Llei, d’acord amb el qual: “El recurs d’empara, llevat dels supòsits contemplats en els articles 95 i 96 d’aquesta Llei, s’interposa enfront sentències desestimatòries de la demanda dictades en última instància per la jurisdicció ordinària en el decurs del procediment urgent i preferent previst a l’article 41.1 de la Constitució.”

Dit això, aquest recurs d’empara és prematur: les vies de recurs ordinàries no han estat esgotades, ja que el procediment que s’està duent a terme davant les jurisdiccions ordinàries no ha finalitzat: el fons del litigi no s’ha resolt encara. Per consegüent, en qualsevol moment, el problema plantejat pel recurrent podrà ser l’objecte d’una anàlisi per les jurisdiccions ordinàries, a les quals correspon, si ho estimen pertinent, esmenar la vulneració al·legada pel recurrent. La situació seria diferent si el problema plantejat no pogués ser examinat, tractat o resolt, ulteriorment, en el decurs del procediment ordinari per la jurisdicció del fons. Salvat aquest supòsit excepcional, convé comprendre que la norma de l’esgotament de les vies de recurs de dret internes és una norma que implica l’acabament del procés davant les jurisdiccions ordinàries, i que, per tant, el Tribunal Constitucional no pot intervenir en el curs de la justícia ordinària.

Per tot el que s’ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d’Andorra,

DECIDEIX:

Primer

Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal del Sr. Esteve Dolsa Pallé contra l’aute del Tribunal Constitucional del 5 de febrer del 2013 que inadmetia a tràmit el recurs d’empara 2012-20-RE.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, a la presidenta del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 6 de maig del 2013.

Juan A. Ortega Díaz-Ambrona Laurence Burgorgue-Larsen

President

Vicepresidenta

Carles Viver Pi-Sunyer Pierre Subra de Bieusses

Magistrat

Magistrat